

SAMF Werkwijzer 2025, afhandeling wildaanrijdingen en losgebroken dieren

Inhoudsopgave:

1. Omgevingsvergunning/ overeenkomsten	2
2. Coördinatoren en deelnemers.....	2
3. Melding.....	2
4. Plaats aanrijding.....	3
5. Uit lijden verlossen	3
6. Veiligheid.....	3
7. Nazoek.....	4
8. Biomassa.....	4
9. Protocol Wolf.....	4
10. Dassen.....	5
11. Reekalveren.....	5
12. Wasbeerhonden.....	6
13. Overige dieren.....	6
14. Preparatie.....	6
15. Ontweiden.....	6
16. Noodzakelijk afschot.....	6
17. Aantreffen dode dieren.....	7
18. Verklaring eerste onderzoek (beoordeling tbv consumptie).....	7
19. Monstername.....	7
20. Gebruik calamiteitenmerk.....	7
21. Categorieën registraties.....	7
22. Afvoer dieren/kadaver(s).....	8
23. Wild-rek.....	8
24. Afschot losgebroken dieren.....	8
25. Registratie in BRS.....	9
26. Omgevingswet.....	9
27. Wet Wapens en Munitie.....	9
28. Verzekering SAMF deelnemers.....	9
29. Verzekering betrokkene bij de aanrijding.....	9
30. Kwaliteitsborging uitvoering en veiligheid van handelen.....	9
31. Tot slot.....	10

1. Omgevingsvergunning/ overeenkomsten .

De Stichting Afhandeling & Monitoring Fauna-aanrijdingen, kortweg SAMF, heeft tot doel om in samenwerking met de politie en met behulp van deskundige lokale vrijwilligers, snel en adequaat hulp te kunnen bieden bij en aanrijding met in het wild levende dieren. Het werkgebied van de SAMF beslaat de gehele provincie Noord Brabant.

De Stichting heeft de intentie om met de wegbeheerders binnen haar werkgebied praktische werkafspraken te maken. Deze werkafspraken hebben tot doel, het mogelijk te maken dat SAMF aangereden of anderszins verongelukte dieren van met name de soorten edelhert, damhert, ree, muntjak, wild zwijn, das, vos en in voorkomende gevallen andere beschermde of onbeschermde soorten, van de weg en uit de nabijheid van de weg kan verwijderen en afvoeren. En indien noodzakelijk, snel en deskundig uit hun lijden kan verlossen.

Dit ten behoeve van de verkeersveiligheid en ter voorkoming van onnodig lijden van eventueel nog levende en of ernstig gewonde dieren. SAMF zorgt voor een adequate registratie hiervan, ten behoeve van het provinciaal faunabeleid en waar mogelijk ter preventie van aanrijdingen. SAMF handelt op basis van een verleende Omgevingsvergunning.

2. Coördinatoren en deelnemers.

Voor de uitvoering van bovengenoemde taken maakt SAMF gebruik van coördinatoren en deelnemers.

Coördinatoren zijn het directe aanspreekpunt voor de meldkamer van de betreffende politieregio, c.q. de Verkeerscentrale Zuid-Nederland. Per regio wordt een piketrooster opgesteld, waarbij iedere coördinator steeds een week piket voor diens rekening neemt. Indien een coördinator tijdens zijn piketdienst verhinderd is, zorgt hij zelf voor een vervanger. Deze vervanger dient een collega coördinator te zijn en de vervanger zorgt ervoor dat hij gedurende zijn invaldienst op de afgesproken wijze bereikbaar is voor de meldkamer. Hier dient serieus mee omgegaan te worden, zodat de meldkamer de melding te allen tijde kan doorgeven.

Deelnemers: Op verzoek van SAMF hebben alle betrokken wildbeheereenheden (Wbe's) één of meerdere personen voorgedragen die de plaatselijke afhandeling uitvoeren. De coördinator beschikt over een overzicht van alle deelnemers in de betreffende regio. De coördinator gaat bij een melding na, in welk WBE-werkgebied het incident heeft plaatsgevonden en schakelt primair een deelnemer in die behoort tot de desbetreffende WBE. Indien deze deelnemer of zijn WBE collega niet beschikbaar is, wordt een deelnemer van een aangrenzende WBE ingeschakeld.

3. Melding.

De dienstdoende coördinator heeft direct contact met de regionale meldkamer waarbij deze geïnformeerd wordt over de plaats en de aard van het incident, eventuele betrokkenen en de situatie ter plaatse. De coördinator beoordeelt welke deelnemer de betreffende melding best kan afhandelen en zorgt ervoor dat de deelnemer vervolgens zo snel mogelijk ter plaatse gaat, voorzien van alle noodzakelijke informatie.

Krijgt een deelnemer zelf de melding, bijvoorbeeld telefonisch of via een passant, dan stelt hij/zij eerst de coördinator op de hoogte, alvorens ter plaatse te gaan en de coördinator sluit dit kort met de meldkamer. Een afhandeling vindt altijd plaats met in kennisstelling van de meldkamer.

Treft de deelnemer op weg naar een opgegeven melding nog een ander aangereden dier aan dan brengt hij de coördinator direct daarvan op de hoogte en handelt dit voorval vervolgens als een

melding af. Indien de melding is afgehandeld, meldt de deelnemer dit per omgaande terug aan de coördinator.

4. Plaats aanrijding.

Wanneer de deelnemer op de plaats van de aanrijding is, beoordeelt hij de situatie die hij hier aantreft. Als het betreffende dier nog leeft en niet te verwachten is dat het nog kan herstellen, wordt het dier uit het lijden verlost. Dit dient op een verantwoorde wettelijke en veilige manier te gebeuren. Wanneer omstanders (waaronder de betrokken bestuurder) nog ter plaatse zijn, dient men hier zorgvuldig mee om te gaan. Reik wanneer mogelijk een informatiefolder uit.

Als er politie ter plaatse is, handelt die het materiële gedeelte van de aanrijding af. De inzet van de deelnemer beperkt zich tot de relevante zaken met betrekking tot het aangereden dier.

5. Uit lijden verlossen

Criteria om tot U.I.v. (Uit lijden verlossen) te besluiten kunnen zijn: verlamming van achterhand, abnormale beweeglijkheid van met name heupgewricht, bloed uit lichaamsopeningen (anus, oren), gebroken voor/achterlopers bij een ree, diepe open vleeswonden, blijft liggen en vlucht niet weg, schuimende bloeding uit bek of neus.

Welk middel, in welke mate, wordt toegepast is sterk afhankelijk van de plaatselijke situatie en de toestand van het gewonde dier. Veiligheid voor deelnemer en omstanders staat daarbij voorop. Zorg bij gebruik van een vuurwapen te allen tijde voor een goede kogelvang en gebruik een verantwoord kaliber. Waarbij ook dierwelzijn niet uit oog mag worden verloren.

Leg, indien nodig, geduldig en tactvol aan de betrokkenen bij de aanrijding of omstanders uit waarom een dier uit het lijden verlost moet worden en wat er met het dier gaat gebeuren. Vraag aanwezigen om uit het zicht te gaan als een dier gedood moet worden. Men kan er voor kiezen om het dier over een zo kort mogelijke afstand te vervoeren en elders buiten het zicht van omstanders uit het lijden te verlossen.

6. Veiligheid.

Tijdens de werkzaamheden langs de openbare weg worden altijd de volgende veiligheidsmaatregelen genomen:

- De deelnemer plaatst zijn voertuig zodanig in de wegberm dat het duidelijk zichtbaar is voor het verkeer in de betreffende rijrichting en waarbij de plaats waar het dier ligt, zoveel mogelijk op veilige afstand wordt afgeschermd.
- Het voeren van de **alarmverlichting of oranje zwaailamp conform de overeengekomen en uitgereikte instructieafspraken.**
- Draag het door SAMF beschikbaar gestelde veiligheidsvest of andere goedgekeurde reflecterende kleding.
- Indien de verkeerssituatie te gevaarlijk is, bv bij veel verkeer of bij onoverzichtelijke drukke wegen, blijf op een veilige plaats en vraag de coördinator om assistentie van een weginспекteur.
- Volg de aanwijzingen van de aanwezige politie of wegbeheerder op, waarbij de politie leidend is,
- Op autosnelwegen en spoorwegen wordt alleen opgetreden onder begeleiding van politie of wegbeheerder/weginспекteur of ProRail,

- Alle andere logisch te nemen maatregelen ten behoeve van uw eigen veiligheid en die van eventuele omstanders.

Denk eraan, u bent **geen** verkeersregelaar! Maak dit bekend aan degene, bijvoorbeeld de politie, die u mogelijk vraagt te assisteren bij het regelen van het verkeer of bij het geven van aanwijzingen aan het verkeer. U mag dus **geen** verkeer regelen!

7. Nazoek.

Indien het dier vermoedelijk gewond is weggevlucht, zorgt de deelnemer ervoor dat op de plaats van de aanrijding, de vluchtrichting van het dier en de eventuele bloedsporen etc. duidelijk gemarkeerd worden. Bijvoorbeeld door middel van markeringslint. In de nachtelijke uren wordt er in principe niet nagezocht, tenzij op maximaal 50 m afstand in overzichtelijk terrein.

De deelnemer draagt er zorg voor dat (zo nodig de volgende dag) een (controle) nazoek plaats vindt, waarbij de deelnemer beoordeelt of de inzet van een zweethond gewenst is. De deelnemer zorgt ervoor dat, voordat met de nazoek begonnen wordt, de plaatselijke terreineigenaar/ grondgebruiker of jachthouder, indien enigszins mogelijk, in kennis wordt gesteld van de nazoek.

Bij ieder handelen staat het voorkomen van onnodig dierenleed voorop!

Indien de terreineigenaar/ grondgebruiker of jachthouder niet bereikbaar is, wordt de nazoek alsnog verricht en wordt deze naderhand ingelicht. Ook als het dier niet is aangetroffen! Wanneer de terreineigenaar/ grondgebruiker of jachthouder aangeeft dat hij zelf de nazoek uit wil voeren of mee wil, dan is dat uiteraard mogelijk. De nazoek vindt plaats in gezelschap van de deelnemer die ter plaatse is geweest. De afhandeling is, na het aantreffen van het dier, dezelfde als in de overige gevallen. De deelnemer zorgt er tevens voor dat eventuele markeringen op de plaats van aanrijding verwijderd worden.

Let op: Als de deelnemer, in bezit van een WM4, op meer dan 100 m vanaf de openbare weg een wapen mee wil voeren bij de nazoek, dient dit vooraf gemeld te worden aan OVD van de meldkamer.

8. Biomassa.

In het belang van de biodiversiteit streeft de provincie ernaar om kadavers terug te brengen in de natuur. Het terugleggen van kadavers in de natuur heeft daarom de voorkeur boven het afvoeren en vernietigen ervan. Aan de terrein behorende organisaties wordt gevraagd om hieraan zoveel mogelijk medewerking te verlenen door het ter beschikking stellen van locaties hiervoor.

Dieren en geweide die als biomassa worden weggedaan, worden op een niet voor het publiek zichtbare plaats verspreid in de natuur gebracht. Ook bij dieren die als biomassa de natuur ingaan wordt een calamiteitenmerk (bij voorkeur biologisch afbreekbaar) aangebracht. Elk dood dier krijgt zo een uniek nummer waardoor het kadaver traceerbaar is.

Let Op! Dieren waarvan bekend is dat deze door een dierenarts met medicijnen uit het lijden zijn verlost, mogen niet in de natuur worden teruggelegd. Maar moeten bij de betreffende dierenarts of de plaatselijke gemeente in de betreffende kadaverinrichting worden gedeponeerd. Het heeft de voorkeur om de meldkamer aan de dierenarts de opdracht te laten geven het dier zelf te verwijderen/ af te voeren.

9. Protocol wolf.

Voor een aangereden dode of gewonde wolf wordt een apart protocol doorlopen. Dit i.v.m. de beschermde status van de wolf en een mogelijk gevaarlijke situatie die kan ontstaan. SAMF heeft geen ontheffing om een dode wolf in bezit te hebben, te vervoeren of te doden. Enkel Wageningen

Universiteit (WeNR) en DWHC mogen dode wolven vervoeren en onder zich te hebben in het kader van pathologisch onderzoek.

De provincie is het bevoegd gezag en een provinciale wolvendeskundige beslist over de verdere afhandeling van een incident. SAMF kan gevraagd worden hierbij assistentie te verlenen.

Voor de deelnemers/coördinatoren van SAMF is het volgende van belang.

1. Bij een melding via de meldkamer van een aanrijding met een wolf, gaat zoveel mogelijk de dienstdoende coördinator zelf ter plaatse om assistentie te verlenen of stuurt hij een collega coördinator. Als dat niet mogelijk zou zijn, schakelt hij een deelnemer in.
2. Als een melding van een aanrijding met een wolf langs andere weg ontvangen wordt, bijvoorbeeld via een SAMF-deelnemer, dierenambulance, boswachter etc., meldt de dienstdoende coördinator dit bij de meldkamer, vóór hij tot verdere actie overgaat.
3. Ook indien het niet 100% zeker is dat het een wolf betreft, wordt het incident afgehandeld als ware het een wolf.
4. De coördinator vraagt de meldkamer c.q. de verkeerscentrale, om ervoor te zorgen dat een provinciale wegininspecteur en zo nodig een politie-eenheid ter plaatse komt. Dit in verband met de (verkeers)veiligheid en om publiek op gepaste afstand te houden.
5. De wegininspecteur is in eerste instantie belast met de coördinatie van de verdere afhandeling.
6. Als het kadaver op de rijweg ligt en een gevaar vormt voor de verkeersveiligheid, mag het verplaatst worden naar de wegberm.
7. Als het dier nog leeft maar ernstig gewond is, dan bent u niet zonder meer bevoegd het dier uit zijn lijden te verlossen. Dit mag alleen op verzoek en in opdracht van de ter plaatse aanwezige provinciale wolvendeskundige en na toestemming van de OVD. Vraag aan de OVD hiervan een bevestiging per sms.
In uitzonderlijke gevallen, bij acuut gevaar voor de openbare orde en veiligheid, is de burgemeester bevoegd tot het treffen van maatregelen.
8. Indien het dier niet ter plaatse wordt aangetroffen, kan er door de dierenarts of wolvendeskundige besloten worden om een nazoek te doen en kan aan u worden gevraagd om assistentie hierbij te verlenen. Denk hierbij dan bovenal aan uw eigen veiligheid!
Ook bij een nazoek is het bepaalde in punt 7 van toepassing.

10. Dassen.

Dode dassen hoeven niet meer ten behoeve van onderzoek opgestuurd te worden. Eventueel kan de dode das voor onderzoek worden aangemeld bij het Dutch Wildlife Health Center (DWHC). Zie voor verdere informatie hun website: www.dwhc.nl.

Tegenwoordig worden de dassen door de Stichting Das en Boom niet meer getatoeëerd, maar voorzien van een chip. Deze chip is eventueel uit te lezen met een chiplezer.

Voor gewonde en eventueel nog te revalideren dassen kan naar eigen inzicht de dierenambulance ingeschakeld worden. Dassen met maden-infectie of duidelijke botbreuken mogen uit het lijden worden verlost. Bij alle vragen hoe te handelen: Stichting Dassenwerkgroep Brabant tel. 06-48279968.

11. Reekalveren.

Levend gevonden en nog op te vangen reekalveren gaan naar een opvangcentrum dat is aangesloten bij de Stichting Reeënopvang Nederland, zie www.stichtingreeenopvangnederland.nl

Door het melden door de deelnemer van dit vervoer aan de meldkamer is het vervoer hiervan door een door de Politie aangewezen vervoerder gelegaliseerd. Het vervoer kan dan ook eventueel plaats vinden door de dierenambulance.

12. Wasbeerhonden.

De oprukkende wasbeerhond is in het oosten van Nederland al verschillende malen als wildaanrijding aangetroffen. In verband met zijn mogelijke rol bij de verspreiding van de vossenlintworm is het Dutch Wildlife Health Centre (DWHC) te Utrecht gestart met het inzamelen en onderzoeken van dode wasbeerhonden. Hierin wordt de medewerking van eenieder gevraagd. Zie voor verdere contactgegevens de vorige paragraaf.

13. Overige dieren.

Het van de weg halen van dieren zoals boommarter, steenmarter, bunzing e.d. wordt op prijs gesteld maar is niet verplicht, tenzij men op dringend verzoek van de meldkamer ter plaatse is gegaan of dat de melding een ander dier betrof.

Wanneer er een melding komt met betrekking tot een ander, in het wild levend dier, zoals zwanen e.d. wordt naar omstandigheden gehandeld.

Ook hier kan het vervoer gedaan worden door de dierenambulance. Deze kan door de meldkamer worden gewaarschuwd.

14. Preparatie

Wanneer iemand incidenteel een dood beschermd dier wil laten prepareren dan wordt dit ook voorzien van een calamiteitenmerk. Er dient voor gewaakt te worden dat er een "handel" in deze dieren ontstaat. Uiteraard dienen de geldende (strengere) wettelijke regels voor het bezit, vervoer en prepareren van beschermde dieren te worden gevolgd. Consulteer hiervoor de site van RVO: <https://www.rvo.nl/onderwerpen/beschermde-dieren-en-planten/vogels-prepareren>

15. Ontweiden.

Ontweid nooit een stuk wild direct aan de weg. Laat daar ook geen delen van het aangereden dier liggen. De kans is groot dat hier wilde zwijnen, vossen of dassen op trekken, wat het risico op weer een aanrijding op diezelfde plaats verhoogt.

16. Noodzakelijk afschot (geen primaire SAMF-activiteit).

Wanneer er een melding komt van bijvoorbeeld een wild zwijn of een ree dat vast zit in een tuin of iets dergelijks, dan wordt het spoedeisende karakter van de situatie bekeken en of dit dier geholpen kan worden om vrij te komen. Is dit niet het geval, dan kan tot afschot worden overgegaan. Bij een zwaargewond of zwaar ziek dier wordt uiteraard direct tot afschot overgegaan. Breng zo mogelijk de jachthouder op de hoogte.

Bekijk bij een melding met betrekking tot wild altijd of er een directe noodzaak tot optreden is of dat het misschien een zaak is voor de (aangrenzende) jachthouder. Vink in het registratie-invulscherm BRS het vakje "uit lijden verlost" aan, ook indien het dier is afgevangen door middel van een mes.

Neem daarbij ook de voorwaarden in acht die behoren bij de aan u afgegeven toestemmingen en (wapen)verloven.

17. Aantreffen dode dieren.

Het komt ook regelmatig voor dat er dode dieren worden aangetroffen die, anders dan door een aanrijding, om het leven zijn gekomen. Hierbij valt te denken aan raster- en verdrinkingslachtoffers. Van sommige dieren is er geen doodsoorzaak te achterhalen. Dieren die verdronken zijn of waar de doodsoorzaak niet van bekend is worden altijd als biomassa achtergelaten in de natuur. Tevens is het mogelijk om deze dieren aan te bieden aan het DWHC te Utrecht. Zij vragen om zoveel mogelijk onderzoeksmateriaal en halen de kadavers zelf op. Kijk op hun site voor meer informatie:

www.dwhc.nl

18. Verklaring eerste onderzoek.

Indien een gekwalificeerd persoon (GP) de aanrijding heeft afgehandeld kan deze de Invulling en ondertekening van deel 1 en deel II van het document "verklaring eerste onderzoek" verzorgen.

Dit betreft zowel de beoordeling als het eerste onderzoek (organen en ingewanden) van eventueel voor consumptie geschikt wild.

Dit document zit in BRS onder het registratieformulier wildaanrijdingen. Dit geldt dus slechts voor dieren die nog voor consumptie geschikt zijn en naar de poelier gaan of anderszins de consumptielijn in gebracht worden. Bij dieren die als biomassa worden achtergelaten in de natuur dient dit formulier **niet** Ingevuld te worden. Indien het een wildaanrijding betreft moet de gekwalificeerde deelnemer op deel 1 bij bijzonderheden vermelden: "wildaanrijding".

19. Monstername.

Wanneer het een wild zwijn betreft wordt de zwartwildcoördinator in kennis gesteld. De zwartwildcoördinator zal de bloedmonsters opsturen voor onderzoek. De zwartwildcoördinator voor Brabant is Gerard Bosmans, tel. 06-29012718. Eventueel trichinenonderzoek gebeurt op kosten van diegene die het stuk afneemt.

De deelnemer zorgt indien nodig zelf voor de monstername ten behoeve van trichinenonderzoek wilde zwijnen. Zorg er bij het ontweiden voor dat er een deel van het middenrif achterblijft in het wild zwijn ten behoeve van een monstername.

20. Calamiteitenmerk.

In het dode stuk wordt zo snel mogelijk een calamiteitenmerk aangebracht. Deze merken worden via SAMF aan de deelnemer verstrekt. Voor dieren, die als biomassa de natuur ingaan, wordt eveneens een calamiteitenmerk (bij voorkeur biologisch afbreekbaar) gebruikt.

Het nummer van dit merk wordt op het registratie-invulscherm in BRS vermeld. Vul het nummer van het merk in zoals het ook op het label staat (bv. A00026) Elk merk is maar 1 maal te gebruiken bij het invoeren in BRS.

21. Categorieën registraties.

We krijgen met diverse meldingen te maken die op een verschillende manier geregistreerd dienen te worden in BRS. Hieronder volgt een overzicht van de registratiemogelijkheden:

Wildaanrijding: alle dieren waarvan met zekerheid vastgesteld kan worden dat deze ten gevolge van aanraking met een voertuig, verwond, dan wel gedood zijn.

Noodzakelijk afschot: gewond wild (waarvan niet vastgesteld kan worden, dat dit ten gevolge van een aanrijding is), dieren die vastzitten in een raster, losgebroken vee (kan bijv. ook een gehouden damhert zijn) en zwaar ziek wild.

Preventief afschot: afschot van dieren die zich op of langs de (snel)wegen bevinden en waarvan de politie en wegbeheerder het uitdrukkelijke verzoek hebben gedaan om deze af te schieten ten behoeve van de verkeersveiligheid.

Levend aangetroffen: dieren die levend gevangen zijn en naar een opvang dan wel vrijgelaten zijn.

Dood aangetroffen: dieren die dood worden aangetroffen, waarvan de doodsoorzaak niet bekend is, rasterslachtoffers en verdrinkingslachtoffers.

Dood/gewond door hond: dieren die ten gevolge van het opjagen dan wel gebeten zijn door een hond hierdoor gewond of dood zijn.

22. Afvoer dieren/kadaver(s).

De deelnemer dient zelf te beoordelen of het dier nog geschikt is voor consumptie. Indien dit niet het geval is wordt het kadaver of in het bos- en of natuurgebied als biomassa achtergelaten (zie biomassa) of ingeleverd op vaste punten ter destructie. Dit duidelijk aangeven op het registratie-invulscreen in BRS.

Als er een aanrijding heeft plaatsgevonden met een edelhert, damhert, ree of wild zwijn, dat nog geschikt is voor consumptie, dan kan de betreffende deelnemer zich dit kadaver toe-eigenen, met dien verstande dat eventuele in WBE-verband gemaakte afspraken hierbij altijd leidend zijn.

Let Op! Dieren waarvan bekend is dat deze door een dierenarts met medicijnen uit het lijden zijn verlost, mogen niet in de natuur worden teruggelegd. Deze zijn ook niet geschikt voor menselijke of dierlijke consumptie. Maar moeten bij de betreffende dierenarts of de plaatselijke gemeente in de betreffende kadaverinrichting worden gedeponeerd. Het heeft de voorkeur om de meldkamer aan de dierenarts de opdracht te laten geven het dier zelf te verwijderen/ af te voeren.

23. Wildrek.

Door enkele deelnemers worden zogenaamde wildrekken gebruikt die je op de trekhaak van de auto kunt bevestigen. Ga hier zorgvuldig mee om, omdat het verkeer dat achter je rijdt goed kan zien wat er op het wildrek ligt. Uiteraard doen we niets verkeerd, maar het kan voor sommige mensen een akelig gezicht zijn. Dek indien mogelijk het dier af. Zorg dat de verlichting deugdelijk werkt en dat de kentekenplaat altijd goed zichtbaar is.

24. Afschot losgebroken dieren (geen primaire SAMF-activiteit).

Wanneer men op verzoek van de meldkamer assistentie verleent bij losgebroken gehouden dieren (vee en of huisdieren), waarbij sprake is van noodzakelijk afschot, controleer dan altijd of er toestemming is van de Officier Van Dienst (OVD)! Beoordeel of de situatie van dien aard is dat afschot de enige mogelijkheid is en overleg dit met de Officier Van Dienst (OVD) van de politie.

Laat de OVD persoonlijk zorgen voor toestemming, alvorens tot afschot over te gaan.

De inzet valt in dit geval niet onder de verantwoordelijkheid van SAMF, maar van de Politie (in het kader van Openbare orde en veiligheid mens en dier).

U maakt hierbij gebruik van het aan u verleende verlof WM4 op grond van de WWM. Denk dus ook aan de voorwaarden van dit verlof.

Om het geschoten gehouden dier in de consumptielijn af te mogen leveren is toestemming van de NVWA nodig, deze moeten conform de huidige regeling namelijk levend gekeurd worden. De NVWA kan toestemming geven om hiervan af te wijken.

25. Registratie.

Op de website www.boaregistratie.nl, wordt zo snel mogelijk, doch uiterlijk binnen 24 uur, een "meldingsformulier wildaanrijding" ingevuld en verstuurd. Als het dier niet aangetroffen wordt, moet het wel geregistreerd worden.

Vul dit registratie-invulscherf zo nauwkeurig mogelijk in.

Lukt dit niet, raadpleeg dan een van de coördinatoren of de helpdesk van de website.

Voor de registratie van losgebroken dieren of noodzakelijk afschot van wild, anders dan op of langs de wegen, bestaat een afzonderlijke mogelijkheid op het "meldingsformulier wildaanrijding" in het BOA Registratie Systeem. Denk aan de gegevens van de opdrachtgever!

26. Omgevingswet.

De deelnemer is binnen het kader van deze regeling bevoegd tot het doden, voorhanden hebben en vervoeren van in deze regeling genoemde beschermde dieren, op basis van een door de Provincie verstrekte Omgevingsvergunning

27. Wet Wapens en Munitie.

Het door de deelnemer doden van losgebroken vee en/of gewond vee/wild met een geweer, is gelegaliseerd door een aan de deelnemer verstrekt wapenverlof op grond van 5.7 Circulaire wapens en munitie.

Naast dit wapenverlof dient de deelnemer te beschikken over een geldige omgevingsvergunning jachtgeweeractiviteit waarop het verlofwapen staat vermeld.

28. Verzekering deelnemer.

In voorkomende gevallen dient een deelnemer primair beroep te doen op diens persoonlijke (jacht) aansprakelijkheidsverzekering. Aanvullend heeft SAMF heeft een aparte aansprakelijkheidsverzekering (AVB) en een ongevallenverzekering voor de deelnemers afgesloten.

29. Verzekering betrokkene aanrijding.

Er bestaan beperkte cascoverzekeringen die, ongeacht schuldvraag, dekking bieden bij schade veroorzaakt door dieren. Deze betrokkene dient in sommige gevallen bij zijn verzekeringsmaatschappij aan te kunnen tonen dat de schade ook inderdaad door een dier is veroorzaakt.

30. Kwaliteitsborging uitvoering en veiligheid van handelen.

Naast het morele en maatschappelijke aspect van het omgaan met gewonde en in nood verkerende dieren en met name het uit het lijden verlossen is SAMF gehouden aan de daarvoor geldende wettelijke kaders. Bij het verlenen van de Omgevingsvergunning is dit weliswaar uitgebreid juridisch getoetst, maar het blijft belangrijk dat de uitvoerenden binnen de organisatie hun kennis en vaardigheid hieromtrent op pijl houden. Daarom zal als vast onderdeel van de jaarlijkse

regiobijeenkomsten extra instructie worden gegeven aan de aspecten van veilig werken langs de weg en het op een veilige en verantwoorde manier uit lijden kunnen verlossen van een gewond dier. Dit laatste onderdeel zal bij voorkeur door een diergeneeskundig geschoold persoon worden gegeven. Van deze bijeenkomsten wordt een presentielijst bijgehouden door de secretaris. SAMF-deelnemers die niet in de gelegenheid waren om in hun regio de bijeenkomst te bezoeken zijn van harte welkom op een van de andere bijeenkomsten. Structureel verstek laten gaan kan uitsluiting als SAMF deelnemer tot gevolg hebben.

31. Tot slot:

- Handel integer.
- Het succes en voortbestaan van deze regeling staat en valt met de houding, de inzet, het verantwoordelijkheidsgevoel en de collegialiteit van de deelnemers.
- Houd er rekening mee dat bepaalde handelingen gevoelig kunnen liggen.
- Ga respectvol om met ieders mening en werkwijze.